

selvfølgelig enten være en Trykfejl eller rimeligvis — saaledes ræsonnerede jeg nemlig altid ved Opstillingen af Finansplanen — en Indarbejdning af det fulde normale Skattebeløb i Finansloven for 1912—13. Jeg maa formode, at det er derfra, Misforstaaelsen stammer. Staar det uden en saadan Sammenhæng, er det en ren og skær Trykfejl, som det ærede Medlem kunde vide. Naturligvis kan Indkomst- og Formueskatten ikke komme fuldt ind i 1912—13. Det kan jeg aldrig have ment, og ikke et Menneske kan have opfattet det saaledes; men det skal jeg lade staa ved sit Værd. Det er i og for sig ganske ligegyldigt.

Det er aldeles sikkert, at det ærede Medlem har ved flere Lejligheder talt om forskellige Muligheder til Forøgelse af Indtægterne, men kun en eneste Gang har han opstillet en klart begrænset Finansplan — ellers er det ærede Medlems Udtalelser temmelig svævende paa det Punkt —, og da jeg søgte efter i Rigsdagstidenden, fandt jeg det i Landstingstidenden Spalte 1542. Derfor maa det ærede Medlem undskyldes, jeg holder mig dertil, og disse Ord kan ikke læses anderledes og ikke forstaas anderledes, end at det ærede Medlem har ment, at dermed kunde Regeringen lade sig nøje. Og det ærede Medlems Hukommelse kan dog ogsaa umulig være saa kort, at han ikke erindrer de talrige Debatter, vi ogsaa personligt har haft med hinanden om det Spørgsmaal, hvorledes jeg forgæves gjorde mig Umage for at overbevise det ærede Medlem og hans Meningsfæller om, at vi maatte have de 3 Mill. Kr. mere; vi kunde ikke nøjes med saa lidt. Det var netop derom, Forhandlingerne mellem os bl. a. drejede sig. Han begyndte med at mene, at Regeringen havde foreslaaet for lidt; men da han saa de Radikale i Folketinget slaa ind paa den Fremgangsmaade, at de, efterhaanden som Udsigterne bedrede sig, argumenterede for, at Regeringen havde foreslaaet for meget, slog det ærede Medlem ind paa samme Vej. Og enhver, der erindrer Forhandlingerne her i Fjor, vil være ganske paa det rene med, at det stadig drejede sig om dette, at det ærede Medlem mente, at vi langt fra behøvede saa store Indtægter som dem,

jeg forlangte. At det ærede Medlem kom dertil ved Hjælp af ganske forkerte Beregninger, er jo en helt anden Ting, men det var det ærede Medlems Mening og en Mening, han mange Gange har udtrykt, og et Tvistepunkt mellem det ærede Medlem og mig, som vi ogsaa mange Gange har drøftet personligt, saa det lader sig aldeles ikke bestride.

Med Hensyn til de ekstraordinære Forsvarsudgifter ved jeg ikke, hvor mange Gange jeg skal gentage, at det, det her kommer an paa, er, at de holdes udenfor Balancen, og at dette, at de skulde holdes udenfor Balancen, er en Ting, som det ærede Medlem og jeg har været enige om bestandig, som Gang paa Gang er blevet udtalt baade af det ærede Medlem og mig; dette er det, som det kommer an paa i denne Sammenhæng. Rigtigt er det, at jeg oprindelig havde tænkt mig at afholde Udgiften af Laanet, og lige saa rigtigt er det, at da Laanet ikke en Gang blev stort nok til dermed at dække de midlertidige Veksellaan, maatte Beløbet afholdes af Kassebeholdningen, men i begge Tilfælde blev det holdt udenfor Balancen, hvilket bestandig er forudsat baade af det ærede Medlem og mig.

Ordføreren (Bramsen). Efterhaanden bliver Opgaven noget lettere for mig, og Replikkerne skal ogsaa blive noget kortere. Men jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at medens jeg mener i Dag som ellers at have været meget saglig overfor den højtærede Minister, er han ikke det samme overfor mig. Snart siger han, at jeg meget godt kunde vide det modsatte af, hvad jeg sagde, snart, at jeg har vidst *det* i Udvalget, som han ikke havde fortalt noget Menneske, og endelig nu, at de Radikale i Folketinget har faaet mig til at gøre dette eller hint. Jeg finder ikke, at denne Maade at debattere paa er en saadan, som jeg havde Ret til at vente af den højtærede Minister. Hvad det sidste angaar, er Sagen den, mine Herrer, at jeg, da den højtærede Finansminister i Oktober 1911 fremsatte sin store Skatteplan, den lange Række af Love, som vi allesammen kender, har jeg paa et Møde i en Forening, der saa vidt jeg ved blev refereret, og ved adskillige andre Lejligheder